

Sv. Alberta draudzes ziņas

2020. gada Gavēnis * Nr. 111

Brāļi un māsas Kristū!

Šis Gavēņa laiks mums ir dots kā gatavošanās posms uz vissvarīgāko notikumu kristieša dzīvē - Kunga Jēzus Augšāmcelšanos. Tam par palīgu var kalpot ne tikai askētiska rīcība - dažāda veida atsacīšanās un gavēņi, bet arī dzīvais Dieva Vārds. Gavēņa laika 4. svētdienā mēs lasām dažādus stāstus, kas izgaismo mūsu realitāti. Pirmais stāsts ir par Dāvida svaidīšanu, tātad iecelšanu ķēniņa kārtā. Praviētis Samuēls protams grib svaidīt to visstaltāko, bet Kungs viņam atbild: „Dievs neskatās tā, kā cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi”(Sam 16, 7). Dievs mums māca

raudzīties uz problēmām, nepareiziem spriedumiem tā, lai tas sakristu ar Kunga gribu. Piemēram tas, kā mēs raugāties uz personām, viņu sasniegumiem, bet neredzam to, ko Dievs grib mums atklāt caur šo cilvēku vai šim cilvēkam caur mums. Veids, kā mēs varētu atpazīst Dieva gribu ir ieklausīšanās Svētā Gara liecībā par pestīšanas vēstures visnozīmīgākajiem notikumiem un, otrkārt, šos notikumus saistīt ar savu dzīvi.

Lasot Lūkasa Evaņģēlija 9. nodaļu mēs dzirdam par neredzīgā no dzimšanas sastapšanos ar Jēzu un viņa izdziedināšanu. Sākumā aklais nezināja, kas ir Jēzus. Vēlāk, kad viņu izdzina no sinagogas par to, ka aizstāvēja Jēzu un izdarīto brīnumdarbu, neredzīgais sastapās ar Dieva Dēlu un apliecināja savu ticību. Jēzus par to saka: “Es atnācu šinī pasaulē uz tiesu, lai neredzīgie redzētu, bet redzīgie kļūtu aklī”. Varam pajautāt, vai tad Dievam ir tik svarīgi, lai tik daudzi neredzētu? Atbilde slēpjas vārdos **Jēzus tiesa**. Jēzus tiesa ir tā, kas **notiek Viņa Krusta priekšā**, un arī mēs varam būt blakus: viens labajā, otrs kreisajā pusē. Jēzus Krusts var mūs atbrīvot no bailēm, tumsas un vislielākā grēka - ievest Augšāmcelšanās priekā vai arī nē, un tad mēs paliekam tumsā.

Novēlu draudzes ticīgajiem auglīgu un priecīgu atsacīšanās laiku, kurā vēl dziļāk pieņemot Jēzus Krusta noslēpumu kā sagatavošanos uz Kunga Pashālajiem svētkiem!

pr. Krišjānis

Pāvesta Franciska vēstījums 2020. gada

*Kristus vietā mēs jūs lūdzam:
samierinieties ar Dievu!” (2Kor 5,20)*

Dārgie brāļi un māsas,
šogad Kungs mums atkal dāvā labvēlīgu laiku, lai ar atjaunotām sirdīm mēs gatavotos svinēt lielo Jēzus nāves un augšāmcelšanās noslēpumu, mūsu personīgās un kopīgās kristīgās dzī-

ves stūrakmeni. Mums nepārtraukti ir jāatgriežas pie šī noslēpuma prātā un sirdī, lai tas mūsos augtu tādā mērā, ka mēs būtu atvērti tā garīgajam spēkam un atbildētu ar brīvību un augstsirdību.

1. *Pashālais noslēpums kā atgriešanās pamats*

Kristiešu prieks plūst no Jēzus nāves un augšāmcelšanās Labās vēsts klausīšanās un pieņemšanas. Šī *kerigma* izsaka mīlestības noslēpumu “tik īstu, tik patiesu, tik konkrētu, ka tas mūs aicina uz atklātības un auglīga dialoga attiecībām” (*Christus Vivit*, 117). Tas, kurš tic šim vēstījumam, noliedz melus, ka mūsu dzīve ir mūsu un ar to varam darīt, ko vēlamies. Drīzāk dzīve dzimst no Dieva, mūsu Tēva, mīlestības, no Viņa vēlmes mums dāvēt dzīvi pārpilnībā (sk. *Jņ* 10,10). Ja tā vietā mēs klausām kārdinošo “melu tēva” balsi (*Jņ* 8,44), mēs riskējam ieslīgt bezjēdzības bezdibenī un pieredzēt elli šeit virs zemes, jo pārāk daudz traģisku notikumu personīgajā un kolektīvajā cilvēciskajā pieredzē diemžēl par to liecina.

Šajā 2020. gada gavēnī es vēlētos dalīties ar ikvienu kristieti tajā, ko es rakstīju jauniešiem apustuliskajā pamudinājumā *Christus Vivit*: “Turiet jūsu acis pievērstas uz krustā sistā Kristus izstieptajām rokām, ļaujiet sevi glābt atkal un atkal. Un kad jūs dodaties sūdzēt grēkus, stipri ticiet Viņa žēlsirdībai, kura jūs atbrīvo no vainas. Kontemplējiet Viņa asinis, izlietas ar

tik lielu mīlestību, un ļaujiet tām sevi attīrīt. Šādā veidā jūs varat atdzimt no jauna” (Nr. 123). Jēzus Pasha nav pagātnes notikums; drīzāk, pateicoties Svētā Gara spēkam, tas ir vienmēr klātesošs, darot mūs spējīgus ieraudzīt un ar ticību pieskarties Kristus miesai tajos, kuri cieš.

2. Nepieciešamība atgriezties.

Ir labi dziļāk kontemplēt pashālo noslēpumu, caur kuru mums ir piešķirta Dieva žēlsirdība. Patiesi, žēlsirdības pieredze ir iespējama tikai ”personai pret personu” attiecībās ar krustā sisto un augšāmcēlušos Kungu, kurš “mani mīlējis un atdevis sevi par mani” (*Gal 2,20*), sirsnīgā dialogā starp draugiem. Tādēļ lūgšana gavēnī ir tik svarīga. Pat vairāk nekā pienākums, lūgšana ir mūsu vajadzība

atbildēt Dieva mīlestībai, kas vienmēr mūs pavada un uztur. Kristieši lūdzas, zinot, ka ir necienīgi, tomēr joprojām mīlēti. Lūgšana var izpausties dažādos veidos, bet Dieva acīs patiesa nozīme ir tam, ka tā dziļi iespiežas

mūsos, šķeļ mūsu sirds cietību, lai mūs arvien pilnīgāk atgrieztu pie Dieva un Viņa gribas.

Šajā labvēlīgajā laikā mēs ļausim sevi vest kā Izraēli tuksnesī (sk. *Hos 2,14*), tā, lai mēs beidzot sadzirdētu sava Līgavaiņa balsi un ļautu tai mūsos atbalsoties vēl dziļāk. Jo pilnīgāk mēs esam saderinājušies (veltījušies) ar Viņa vārdu, jo vairāk mēs piedzīvosim žēlsirdību, kuru Viņš mums brīvi dāvā. Neļausim šim žēlastības laikam veltīgi paiet mulķīgā ilūzijā, ka mūsu varā ir noteikt laiku un līdzekļus, lai atgrieztos pie Viņa.

3. Dieva dedzīgā vēlēšanās pēc dialoga ar Saviem bērniem.

Fakts, ka Kungs atkal mums dāvā labvēlīgu laiku, lai mēs atgrieztos, nekad nedrīkst tikt uzskatīts kā pašsaprotams. Šai jaunajai iespējai vajadzētu mūsos atmodināt pateicības sajūtu un izkustināt mūs no mūsu slinkuma. Neraugoties uz dažkārt traģisko ļaunuma klātbūtni mūsu dzīvē, kā arī Baznīcas un pasaules dzīvē, šī iespēja mainīt mūsu kursu pauž Viņa nelokāmo gribu nepārtraukt ar mums dialogu par pestīšanu. Krustā sistajā Jēzū, kurš nepazīna grēku, bet mūsu dēļ tika padarīts par grēku (sk. *2Kor* 5,21), šī glābjošā griba veda Tēvu uz to, ka Viņš uzkrāva Savam Dēlam mūsu grēku smagumu, izsakoties pāvesta Benedikta XVI vārdiem: “Dievs pagriežas pats pret sevi” (*Deus Caritas Est*, 12). Jo Dievs mīl arī savus ienaidniekus (sk. *Mt* 5,43–48).

Dialogam, kuru Dievs vēlas uzsākt ar ikvienu no mums caur sava Dēla pashālo noslēpumu, nav nekā kopēja ar tukšu pļāpāšanu, kā tas tika piedēvēts senajiem Atēnu iedzīvotājiem, kuriem “nekas cits nerūpēja, kā vienīgi kaut ko jaunu runāt vai klausīties” (*Apd* 17,21). Šāda tukša pļāpāšana, kuru nosaka tukša un virspusēja ziņkāre, raksturo pasaulīgumu ikvienā vecumā, mūsdienās tas var izraisīt arī nepareizu plašsaziņas līdzekļu izmantošanu.

4. Bagātība, kurā dalīties, nevis paturēt sev.

Likt pashālo noslēpumu mūsu dzīves centrā nozīmē izjust līdzjūtību pret krustā sistā Kristus ievainojumiem, klātesošiem daudzos nevainīgos kara upuros, uzbrukumos dzīvībai, sākot no nedzimušā līdz cilvēkiem gados, un dažādās vardarbības formās. Tie ir sastopami arī dabas katastrofās, zemes labumu nevienlīdzīgā sadalē, cilvēku tirdzniecībā visās tās formās un nevaldāmās slāpēs pēc peļņas, kas ir elkdievības veids.

Arī šodien ir nepieciešams aicināt labas gribas vīriešus un sievietes dalīties ar žēlastības dāvanām, savu mantu, ar tiem, kuri ir vislielākā vajadzībā, kā līdzekli personīgai dalībai labākas pasaules celšanā. Žēlsirdīga došana mūs padara cilvēcīgākus, turpretī slepeni krājumi riskē mūs padarīt mazāk cilvēcīgus,

ieslodzītus mūsu pašu egoismā. Mēs varam un mums jāiet vēl tālāk un jāapsver mūsu ekonomiskās dzīves strukturālie aspekti. Šī iemesla dēļ šā gada gavēņa vidū no 26. līdz 28. martam es esmu sasaucis tikšanos Asīzē ar jaunažiem ekonomistiem, uzņēmējiem un pārmaiņu veicējiem, lai veidotu taisnīgāku un iekļaujošāku ekonomiku. Kā Baznīcas maģistrs to ir bieži atkārtojis, politiskā dzīve ir izcila labdarības forma (sk. Pijs XI, uzruna Itālijas Katoļu studentu federācijai 1927. gada 18. decembrī). Tas pats attiecas uz ekonomisko dzīvi, kurai var tuvoties tajā pašā evaņģēliskajā garā, Kalna svētību garā. Es lūdzu Vissvētāko Jaunavu Mariju aizlūgt, lai mūsu gavēņa svinēšana atver mūsu sirdis, lai tās sadzirdētu Dieva aicinājumu izlīgt ar Viņu, lai mūsu skatiens būtu vērsts uz pashālo noslēpumu un mēs atvērtos sirsnīgam dialogam ar Viņu. Šādā veidā mēs kļūsim par to, par ko Kristus lūdz būt saviem mācekļiem: zemes sāli un pasaules gaismu (sk. Mt 5,13–14).

Francisks

Romā, Svētā Jāņa Laterāna bazilikā, 2019. gada 7. oktobrī
Vissvētākās Jaunavas Marijas, Rožukroņa Karalienes, svētkos

Gavēņa prieks

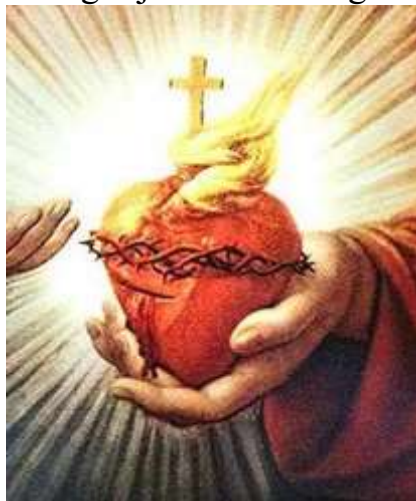
Pelnu trešdienā katoļu Baznīca iesāk Lielā Gavēņa liturģisko laika posmu. Pelnu kaisīšana uz galvas ir ārēja zīme žestam, ka esam gatavi uzņemties gavēni. Un viss tāpēc, lai mēs attiecīgi sagatavotos vislielākajiem kristiešu svētkiem – Kristus Augšāmcelšanās svētkiem! Šie svētki ir vislielākais un fundamentālākais liturģiskais pārdzīvojums kristietības notikumam – Jēzus Kristus, Dieva Dēla, kurš kļuva cilvēks un nomira, lai pestītu ikvienu cilvēku, Augšāmcelšanās.

Lielais Gavēnis tas ir intensīvas garīgās dzīves laiks, saišu saraušana ar grēku un atgriešanās pie Dieva, gandarīšana, cīņa ar personīgām vajībām un ļauniem spēkiem.

No sākuma tās bija tikai 40 stundas, tas ir gandrīz Lielā

Piektdiena un Lielā Sestdienā. Pēc tam sagatavošanās aizņēma veselu nedēļu, līdz beidzot apmēram V gs. sagatavošanās laiks Augšāmcelsšanās svētkiem pagarinājās līdz 40 dienām, par piemiņu Jēzus 40 gavēņa dienām tuksnesī un izvēlētās tautas klīšanai pa tuksnesi 40 gadus pēc izešanas no Ēģiptes.

Pirmo reizi par gavēni, kas ilgst 40 dienas, piemin sv. Atanāzijs no Aleksandrijas savā pastorālajā Lieldienu vēstulē 334.gadā. IV gs. šo tradīciju apstiprina Egērijs savā dienasgrāmatā, un arī Kirils no Jeruzalemes, kad raksta par 40 gandarīšanas dienām savās katehēzes. Šajā laikā liturģijā pazūd priecīgais „Alleluja” un himna „Gods Dievam augstumos”, bet dominējošā liturģiskā krāsa ir violeta. Baznīcas tradīcijā Lielais Gavēnis bija vispirms jau katehumēnu sagatavošanas laiks kristībām, kuras viņi saņēma Lieldienu Vigilijā.

Gandarīšanas prakses minimums Lielā Gavēnī tika nozīmēts caur Baznīcas likumu. Viss šis liturģiskais laiks ir aicinājums pildīt žēlsirdības darbus, dot žēlastības dāvanas un pastiprināt lūgšanas. Īpaši dievkalpojumi Lielajā Gavēnī parasti ir Krusta ceļš piektdienās un svētdienās Rūgtās asaras.

Gandarīšanas prieks

Kas sevi uzskata par veselu, neārstēsies un nepakļausies tam, kas ir nepatīkams un sāpīgs. Ja grēks netiek atzīts, bet ļaunums tiek attaisnots ar nepieciešamību, kļūdām, cilvēcisko dabu vai citiem apstākļiem, tad izvairās no tā, kas šķiet skumjš, un netiek pamanīta gandarīšanas vajadzība.

„Mans grēks arvien ir manā priekšā”

Cilvēkam ar grēka apziņu un gandarīšanas vajadzību jau sen ir bijušas grūtības. Pēc laulības pārkāpšanas un nozieguma

Dāvids uzvedās tā, it kā nekas nebūtu noticis. Tikai pravieša Nātana iejaukšanās noved viņu pie vainas atzīšanas, grēku nožēlas pieņemšanas un pakļaušanās Dieva sodam (2 Sam 11-12). Apsūdzības par grēku ir vērstas ne tikai pret atsevišķām personām, bet vēl biežāk skar visu tautu.

Vecās Derības laikos dažādas askēzes prakses, kā arī gandarīšanas riti ved cilvēku līdz izlīgšanai ar Dievu, kurš tika apvainots caur Savas tautas daudzajiem grēkiem. Tiek piekopti gavēņi (Soģu gr. 20,26; 1Kēn. 21,9.12), drēbju saplēšana, gandarīšanas maisu vilkšana (2 Kēn. 6,30; 19,1-2; Is 22,19; Jon 3,5-8), guļ pelnos (Is 58,5), un uz zemes (2 Sam 12,16). Liturģiskas sanāksšanas laikā var dzirdēt vaimanas un žēlabainas raudas (Soģu gr. 2,4; JI 1,13; 2,17). Tiek svinēta Izlīdzināšanas diena un salikti ekspiācijas upuri (Lev 16). Reizēm tiek lūgta vadoņa vai pravieša aizbildniecība (Iz 32, 30-32), vai notiek publiska un kopīga atzīšanās grēkos (Soģu gr. 10,10; 1Sam 7,6).

„Dievs, radi manī skaidru sirdi”

Pravietis Isajs rāda ceļu uz patieso izlīgšanu ar Dievu: „Mazgājieties, esiet tīri! Aizvāciet prom no manām acīm savu darbu ļaunumu. Beidziet nekrietni rīkoties!” (Is 1,16). Praviešu mācībā Dievs nav pret ārējiem gandarīšanas aktiem, bet pieprasa, lai tiem sekotu iekšēja nožēla, kas maina cilvēka rīcību.

Daudzkārt atjaunota nožēla tomēr nenes izturīgu uzticību. Kritieni, kas atkārtojas, un atgriešanās pie grēka, parāda mums arvien izteiktāku svarīgu patiesību: gandarījums, kas patiešām izmaina cilvēku nav tikai cilvēku darbs, bet jaunā morāle nav tikai pati dzīves filozofija. Dievs cilvēkiem dod to, ko no viņiem sagaida: „Iedvesīšu jūsos manu garu, un gādāšu, lai jūs dzīvotu pēc maniem baušļiem un lai sargātu un pildītu manus likumus.” (Ez 36,27).

Apsolījums piepildās tikai Jaunajā Testamentā. Jāņa kristība parāda patiesību par cilvēku situāciju, kuri atrodas Vecajā Derībā: „Atzīdamies savos grēkos, pieņēma no viņa kristību Jordānas upē.” (Mk 1,5). Apmazgāšana ar ūdeni, kuru deva Jā-

nis Kristītājs nedod iekšējo šķīstīšanos. Bet liek apzināties to, ka tas mums ir vajadzīgs. Visiem grēciniekiem, kuri nāca pie Jordānas krasta, Jānis Kristītājs sludināja citu kristību, kura drīzumā atnesīs grēku piedošanu.

Jēzus sludina šķīstīšanās laiku un aicina pieņemt patieso nostāju: „Laiks ir piepildījies un Dieva valstība ir tuvu. Nožēlojiet grēkus un ticiet Evaņģēlijam.” (Mk 1,15) Aicinājums „atgriezieties” ir aicinājums uz patiesu gandarīšanu, pilnīgu šķīstīšanos un pastāvīgām izmaiņām. Tas neskan „atgriezies”, netiek izteikts vienā rīcībā, kura nokārtos visu. Aicinājumam uz gandarīšanu ir forma „atgriezieties”, jo nemitīgi skar mūsu sliktos paradumus, pieprasa nemitīgu „otrās dabas” pārmaiņu, ir nemitīgs kritisks skatiens uz personisko rīcību un personīgās dzīves atjaunošanu.

„Dod man atkal savas pestīšanas prieku”

Pravieši sludināja, ka šāda pārveide nav tikai cilvēka darbs. Tāpēc aicinājuma gandarīt „atgriezieties” balstās uz vēsti: „Laiks ir piepildījies un Dieva valstība ir tuvu” un ir papildināta ar aicinājumu: „Ticiet Evaņģēlijam”. Atzīstot, ka mēs esam nepareizā virzienā, apstāties, pārmainīties un atgriezties uz vietu, no kuras mēs attālinājāmies. Pieejas punkts ir skaidri apzīmēts, bet atgriešanās ir motivēta: no Dieva izgājām un no Viņa visu saņēmām, Viņš pats tuvojas mums caur Savu Dēlu, tādēļ pie Viņa mums ir jāatgriežas. Tieši gandarīšana padara šo atgriešanos iespējamu, un tieši tā mums ir Priecīgā Vēsts – Evaņģēlijs.

pr. Artūrs Maļina
no poļu valodas tulkoja
Marika

Draudzes aktivitātes

SV. ALBERTA DRAUDZE

Draudzes mājā
Liepājas iela 38

GAVĒŅA, KATEHĒZES

**SVĒTDIENĀS
12:15
OTRDIENĀS
19:00**

Gavēņa laiks ir
paredzēts, lai
sagatavotos
Kristības
sakramenta
pieņemšanai
vai atsauktu to
atminā un ar
gandarīšanu
biežāk
ieklausītos
Dieva Vārdā un
lūgtos, lai
sagatavotos
svinēt pashālo
noslēpumu.

Informācija pie brāļa Jāņa mob.: **20011275.**

Liturģiskais kalendārs

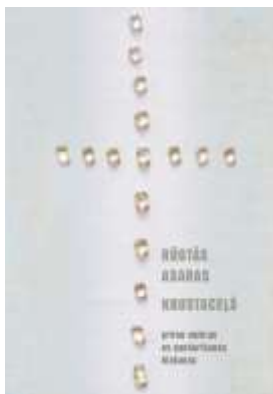
26.februāris, Sākas **LIELAIS GAVĒNIS**. **Pelnu trešdiena**.
Gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem. Sv. Mises plkst.:
8:00, 11:00 un 18:00.

19.marts, ceturtdiena – Sv. **Jāzeps, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaīņa, lielie svētki**. Šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Svētās Mises: **8:00, 11:00 un 18:00**.

25.marts, trešdiena – **Kunga pasludināšanas svētki**. Svētās Mises: **8:00, 11:00 un 18:00**.

5.aprīlis, svētdiena – **Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena**.
Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana.
Svētās Mises: 8:00 (PL), 9:00, 11:00, 13:00 (KR) un 18:00
(bērniem, jauniešiem un ģimenēm).

Lielā Gavēna laikā:

Rūgtās asaras:

**otrdienās un trešdienās 17:30
un svētdienās 10:30.**

Krustaceļš:

**piektdienās 17:00 (poļu val.)
un pēc vakara sv. Mises plkst. 18:30.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Visssvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un
no 17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.
9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*